

זיגי בן-חיים | עבודות משנות ה-70

07.02.2015 – 01.01.2015

אוצרת: נירה יצחקי

התערוכה **זיגי בן-חיים | עבודות משנות ה-70** מוקדשת לעבודות מתקופה שהיוותה פריצת דרך בקריירה האמנותית של האמן, וכן מודל לאמנים צעירים של אותה תקופה ועד היום. בתערוכה מוצגות עבודות קולאזים על נייר ובד נדירות ביופיון ובעוצמתן, מסדרת *Formation in Paper*.

זיגי בן-חיים הגיע עם תום לימודיו, בשנות ה-70 לסוהו שבניו יורק, שם הוא עובד וחי עד היום. כמהגר, תמונת המציאות הפרטית משובשת, מצב הגורם לחיפוש אחר שורשים. בסדרת עבודות אלה משנות ה-70 עסק בן-חיים בהדגשת הנוכחות של החסר בלב הקיים – כאשר עקבות התהליך הם אלה הניכרים ונחווים בחושים. זאת המחיש בן-חיים באמצעות תלישת חבלים שהונחו בין שכבות הנייר שליקט בסביבה התעשייתית בה חי ויצר; עיתונים, נייר חום גס, ניירות שהושלכו מהמתפרות וניירות עטיפה הודבקו בקומפוזיציה ציורית זה על גבי זה, ועל גבי החבלים עצמם - שבסופו של תהליך נתלשו בעוצמה ממקומם. פעולה שהותירה עקבות החושפים את שכבות הנייר לעומקן וחוצות קווים בעבודה עצמה.

האנרגיה הדינמית של החבל הופכת למניפסט על ידי העדרו – החיפוש אחר זהות מתבטא בתהליך. או כפי שאמר בן-חיים "תהליך העבודה הוא חלק מהותי ממכלול היצירה עצמה והוא מורכב משלבים של: בנייה, משיכה והחסרה. משיכת החבל משולה לרעידת אדמה, ולבקעים שנוצרים בעקבותיה, ומסמלת גם את העקבות שחורף תהליך צבירת הידע אצל האדם." החבל, בעבודותיו של בן-חיים, מסמל את נקודת החיבור ומקביל לכוו והאלימות של הטבע.

שנות ה-70 היו שנים סוערות בעולם האמנות, המינימליזם פרח אך בניגוד לאמנים אחרים באותה התקופה, בן-חיים השתמש במינימליזם ככלי ולא כמטרה. על החשיבות, המקוריות והחידוש שביצירתו של בן-חיים הצביעו מבקרי אמנות רבים, ביניהם יגאל צלמונה שכתב בשנת 1977 על בן-חיים "האומץ לשנות מהלך הנחיל לו מקום של כבוד בגלריית האמנים המקורים בארצות הברית." ומבקרת האמנות Joan Marter שכתבה ב-ARTS Magazine שייכה את בן-חיים למסורת העיסוק בצבע הלבן כחלק ממגמת ה"פחות הוא יותר" שהחלה עם ציוריו של מלביץ' מ-1918.

זיגי בן-חיים נחשב לאחד האמנים המרכזיים והחדשניים שעסקו בהשאת חותם הפעולה הגופנית על הנייר ואחד ממובילי המגמה של עשייה חדשנית של רישומים פיסוליים אשר מייצרים רבדים של היסטוריה וזיכרונות.

"תקופת שנות השבעים היא הבסיס לעבודתי עד היום. המעבר בין תרבויות בא לביטוי בעקבות שנחרטו ברבדי נייר הפסולת. חומר שכשלעצמו מייצג תרבות על כל מה שעבר עליה" – זיגי בן-חיים

זיגי בן-חיים (נולד 1945, בגדאד) חי ועובד בניו-יורק. בגיל חמש נמלטה משפחתו מבגדאד, עיראק ועלתה לישראל דרך איראן. בן-חיים הוא בוגר מכון אבני לאמנות וקליפורניה קולג' לאמנות באוקלנד, קליפורניה. בעל M.A. מאוניברסיטת JFK, אורינדה, קליפורניה ו-M.F.A. מאוניברסיטת סן-פרנסיסקו, קליפורניה. זיגי בן-חיים נמנה עם השורה הראשונה של האמנים העכשוויים שחיים בניו יורק, וזכה תדיר בפרסים ויקרתיים, ביניהם: מענק קרן פולק קראסנר (Pollack Krasner), 2013; 1996; 1990; מענק קרן אמילי הארווי לונציה, איטליה, 2007; מענק DAAD לברלין, גרמניה, 2004; National Endowment for the Arts, 1985; מלגות מקרן ישראל-אמריקה, 1966-70. בן-חיים הציג בתערוכות רבות בעולם, ועבודותיו נמצאות באוספים רבים, ביניהם: מוזיאון הגוגנהיים, ניו יורק; מוזיאון ברוקלין, ניו יורק; מוזיאון ישראל, תל אביב ומוזיאון גנט בבלגיה. בשנת 2005 הזמינה ממנו נאס"א עבודה, לזכר מעברת החלל "קולומביה". בשנת 2013 הזמינה נאס"א מבן-חיים עבודה מונומנטאלית נוספת כמחווה לרכב החלל "קיריוסטי" המשוטט במאדים. בשנת 2013 הציג בגלריה שלוש תערוכות יחיד "עקבות חבויים".